

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XXXIV. Prima sani ad mortem apparatio; frequens mortis recordatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

CAPVT XXXIV.

Prima sani, & egri ad mortem apparatus:

Frequens mortis meditatio.

I **P** Bernardo Colnago caluaria semper in cubiculo, mnemosynon nouissimorum. Cranio super lectulum collocato pileum quadratum imponebat: seq; in illo per apostrophes inflammatas alloquebatur, de vanitate, de æternitate. Taceo, ne moueam horrorem, quid in sepulchris ad cadauera egerit, vt se factore illo ad mortem præpararet: *O mors amabilis, ò mors desiderabilis!* aiebat interdum accensus, et suspirans à desiderio moriendi, quod inflammato scribendi caractere in literis ad quendam intimum datis luculentiùs testatus est. Vbi illum, illum amoris plenum Deum, illum nostrum, nostrum, nostrum Iesum flagrantissimè desiderat: aitq; se habere magnam necessitatem videnti magnum Deum; & ea, que sunt in magno illo empyreo, in illo palatio pulcherrimi Dei: *O quando, inquit, te videbo! ò quando tibi loquar! ò quando totus, totus, totus memet profundissimè submergam in magno illo, & nullis terminis concluso mari! abyssò infinitatis tue?* Ecquando mihi loqueris, quando alio modo loqueris mihi, Domine mi? &c. *O qui sciret legere plenum pietatis librum illum!* Martyrium illi semper
in ar-

in ardentissimo desiderio potius quam in expectatione fuit, cum sciret, qua morte esset auocandus. id quod decem ante mortem annis à *Dei* Matre didicerat: aiebatq; se sibi pro morte ope diuinà iam prouidisse, et cum bono *Deo* distributè omnia ordinasse. Amico intimo dixit; fore vt propediem se inuicem essent visuri in paradiso. Respondit euentus dicto: nam is octauo post Patrem Bernardum die decessit.

2 *P. Petrus Manricius* in mortis curà vivebat assiduè. Magnatibus Hispaniæ virum tantum Societati addici ægrè ferentibus, inter alia præclara, scripsit: Interrogentur fingillatim quotquot Religiosi moriuntur in suis claustris: Malleſne vitam finire Sacerdos honoratus, et opulentus? Omnes negabunt. Interrogentur item viritum, quotquot honorati Sacerdotes in seculo: Malleſne vixisse Religiosus, ac despiciatus? nemo erit, qui non affirmet; etc. Valetudinem obtendentibus; Si benè valentes, inquit, ad Religionem concedunt vt benè viuant; ego valetudinarius adibo, vt benè moriar. Hunc ergò Societati adscripsit prouisa mors. In Societate, sub Crucifixi effigie, quam habebat in cubiculo, scripsit: *Quoniam mortuus es, sepelire: alioquin malè olebis.* Eam ob rem, inquit

Hist. Soc.
p. 4. l. 5.
n. 134.
Optima
vitæ con-
sultrix est
mors.

N. 138.

Libellus
mortalis.

rum dicta insignia, quibus nouissimo tempore siue legendis, siue audiendis, ad agendum cum *Deo*, & mortis curam omnium grauissimam excitaretur, vt fecit: eoq; opportunius, quòd diem excessus sui aliquot ante diebus præuidit, prædixitq;.

Annuz
Aquitan.
Petrocor.
Coll. 1596.

3 *Patris Francisci Bordesij* frater, tres, quos habebat, liberos, Societati se dedicantes lætus vidit; demum eidem & ipse additus, nuncupatis sub mortem votis, & suis omnibus (ciuis erat Petrocoriensis) Societati transcriptis. Ad huius in æde nostra magna Urbis celebritate tumulati Sepulchrum post dies aliquot accessit *P. Franciscus*, & supplex à *Deo*, vt felici morte breuì fratri iungeretur in cælo, petijt: ac secuto die sacrificanti missa è cælo vox dixit: *Exaudita est oratio tua*. Accinxit se ille, quibus poterat artis sanctissimè moriendi industrijs; & breui post dies aliquot morbo fratrem ad immortales secutus est; voto suo sanctè potitus, & fraternæ mortis meditatione ad benè moriendum abundè instructus; priùsq; testatus, *nullum se diem vixisse, quem non aliquà cogitata mortis commentatione ornasset*.

Mortis
quotidie
meminisse.

4 *P. Ioannis David* penes durissimum suum lectum habuit loculum sepulchralem, cum sui iuris esset.

5 Huc facit id, quod de *P. Siluio Bruno* affero c. 14. qui anno 1620. octoginta
iam

iam annos natus decessit Ferrariæ ipso Christi nascentis die, horâ noctis octauâ, pro qua Iesum puerum sibi in horologio suo spirituali, adoptarat custodem, si eam horam supremam esset habiturus. P. Ioannes Sigersreiter Dilingæ Collegio, & Academiæ præerat, cum in Dramate quopiam è theatro cranium hominis mortui ad eius pedes deuolutum mortis imaginem illi tam altè impressit, vt per totos 27. annos reliquos quibus vixit, illam quotidianam expectarit; neq; cubitum vnquam concesserit, nisi Psalmo quinquagesimo recitato ad indulgentias lucrificiendas, si eâ fortè nocte decederet. Ultimo vitæ die totus morti paratus, aiebat lætus: *Venias, ò mors optata; non me terrebis. Ego iam paratus sum, quantum tamen Religiosus paratus esse potest. Te, mors, non timeo. Tamen me plus parabo, si plus temporis Deus mihi concesserit.* Visus est mortem suam haud obscure non semel, nec ex vano, prædixisse. Lachrymas in sacro, aliàsq; , crebrò fundebat, sed tunc potissimùm cum generalem de totâ vita, eamq; postremam, exomologesin obiret.

15. Iul.
1655.

6 Marcus Grandl 62. annos natus Coadiutor, vitæ feliciter finiendæ quotidie intentus, ipse sibi Sandapilam construxit; vt illam præ oculis, mortem verò præ corde haberet. Profuit viro ea prouidentia, ne mors aliud agentem opprimeret. Nam dum vniuersæ vitæ

26. Déc.
1649.

vitæ labes Confessione diligenti ad Sacerdotis aures deponeret, ipso illum in opere apoplexia, & mox ritè absolutum mors, vt aliàs dixi, oppressit, in ipsa sua intempestiuitate maximè tempestiua. *P. Martinus Clodius* Alfaræ pictam in charta sandapilam secum gestabat: & seu per iter, seu domi esset, è cubiculi pariete suspendebat.

Mortis singulis horis meminisse.

Apud Bedam in adagiis c. 49. Serm. de resurr.

7 *B. Franciscus Borgia* mortis in singulas horas memor, aiebat; boni religiosi esse negotium, vt mortis quotidie quater & vices meminerit. Et erit horarum aliqua, quæ diceris esse extinctus. Eadem quæ nunc nos ad surgendum, orandum, examen, mensam, silentium, exhortationem, Litanias, cubitum inuitat campana, nos mortuos nunciabit; *Nec dignus est*, inquit *S. Cyprianus*, *in morte accipere solatium, qui se non cogitauerit esse moriturum*. Mortem cogitare, est quotidie mori, atq; resurgere; sicut sol: qui, vt ait *S. Zeno*, quotidie nascitur, & eadem, quæ nascitur, emoritur die; nec tamen instantis finis sui forte terretur. Sed semper intrepidus, & fidelis ad sepulchrum noctis cognatæ contendit, sciens se in ipso habere, quod viuat. *B. Borgia* noster adibat Crucifixum, & sub Cruce *Mariam* quotidie: petebatq; vt per eos quos tunc sensissent dolores, nostram mortem illa *Deo Patri* acceptam redderet; propter mortem *Filij*.

8. *P. Gui-*

8 P. Guilielmus Lamormaini Gallobelga Ferd. II. Imp. olim confessarius, vir magni iudicij, atq; ad æterna perattenti, conscripsit sibi mortis præparationem hoc titulo: *Quæ vellem in hora mortis me fecisse; & quæ dum vivo, per eius gratiam qui vocavit me volo facere.* Inter varia quæ pro morte felici collegit, est etiam memoria notorum, & amicorum defunctorum, quos ille nominatim recenset. Respondetq; sibi sæpiùs: *Nonne illos destituit tempus, & tenet eternitas? Tenet, eternùmq; tenebit!* Et iterùm: *Destituit eos tempus: habet omnes eternitas.* In nunc, *Guilielme, fide tempori: procul esse credis eternitatem? Quem eternitas non mouet, aut fidem non habet, aut cor non habet.* Rogabat Iesum per Beatiss. V. & per omnes Sanctos, ne se in extremo articulo vel desperare, vel præsumere pateretur. Petebat in Communione quotidie, ne se *Deus* fineret videre mortem, nisi priùs sumeret Christum Domini. Designarat preces quas sibi in agone repeti, & inculcari desiderabat. De illo reliqua suo loco.

9 P. Petrus Belecus vir nobili, & religioso planè ingenio, Posonij, autoritate Archiep. Strigoniensis cœtum erexit: *S. Mariae Matris morientium & mortuorum*: cuius statuta præclaris ad mortem documentis impleuit: pro animam agentibus, & mortuis preces præstituit. In 5. regula coniultum esse ait *quotidiè dum*

Vienne
Austria
1648
22. Febr.

Orandum
ne dispe-
res, vel ne
præsumas.

Pofonii
1649.
10. Maij. dum surgimus mortis quasi iam imminentis meminisse: & cogitare, illud fortasse manè aduenisse cuius vesperam visuri non sumus. Iple 10. Maij manè sacris operatus, alterà tertiauè post horà apoplexià ictus, eius diei vesperam non vidit.

1. Ian.
1609. 10 P. Andreas de Zea Granatæ spiritum reddidit charo Deo. Hic pro perpetua mortis memoria semper à feria 4. cinerum cineres, instar thesauri, asseruabat.

21. April.
1652. 11 P. Iacobus Bernard Montibus mortuus, ab annis pluribus ad mortem optimè obeundam varia exercitia in dies singulos distribuera; adiectà quadam, vt vocant, protestatione, quæ plurium in vsu iam esse consuevit, nimirum quouis rerum suarum pro extremis illius articuli satagente.

CAPVT XXXV.

Altera apparatus; sub sacro, vel communionem morti se preparare.

1 I Oannes Card. de Lugo in ea quam ad Domum Prof. Romanam anno 1651. exeunte habuit exhortatione, nos ad singularem in diuino Sacrificio reuerentiam cohortatus; Iesu felicissimam Societatem, aiebat S. Dionysij Areopagitæ verbis, ex Sacramenti Communionem conyicies. Et verè illa nos triumphan-